Kaaludes võimalusi turuplatsi laiendamiseks ja turuhoonele vastuvõetava koha leidmiseks asus Linnavalitsus seisukohale, et üldsuse huvides turuhoone peab asetsema linna keskel ja turuplatsi ligiduses ning olema turuga otseses ühenduses. Seesuguseks nõuetele vastavaks ja kõige sündsamaks ning otstarbekohasemaks platsiks arvati kvartaal Turu, Uueturu ja Kaluri tänava vahel, mis ühe otsaga Uueturu tänava kaudu on otseses ühenduses turuplatsiga.

Seepärast Linnavalitsus 30. septembril 1935. a. tunnustas hädavajalikuks turu laiendamise ja turuhoone ehitamise otstarbeks otsustas suurendada turuplatsi uute kruntide juurdehankimise teel kvartaalis Turu, Uueturu ja Kaluri tänava vahel. Silmas pidades Linnavalitsuse korraldusi ja juhtnööre nii turuhoone asukoha kui ehituse ulatuse kohta, koostas linnaarhitekt V. Tippel koostöös linnanõunik J. Roo ja linnainsener V. Ontoniga turuhoone eelprojekti. Eelprojekt vaadati läbi Teedeministeeriumi Ehitusjärelevalve Inspektori poolt, kelle näpunäited võeti arvesse lõpliku projekti koostamisel. Sel viisil koostatud projekt tunnustati Linnavalitsuse poolt vastuvõetavaks.

Ehitusprojekt oli arutusel ja läbivaatamisel Linnavolikogus 27. aprillil 1936. a., kus otsustati see projekt heaks kiita ja esitada kinnitamiseks seaduslikus korras. Ühtlasi anti Linnavalitsusele õigus teha selles projektis vajaduse korral või järelevalveasutise nõudmisel väiksemaid mitteolulisi muudatusi ja tehti Linnavalitsusele ülesandeks asuda turuhoone ehitamisele ligemal ajal.

Turuhoone ehitusprojekt kinnitati Teedeministeeriumi Ehitusjärelevalve Inspektori arh. J. Ostrat'i poolt 4. juunil 1936. a.

Vahepeal astuti samme turuhoonele sobivaks asukohaks ettenähtud maaalal olevate erakruntide linnale omandamiseks. Omanikud nõudsid kruntide eest koos hoonetega esialgu 173 000 kr., vähendades seda hiljem 153 000 kroonini. Linnavalitsuse poolt eriteadlaste arvamuse alusel hinnati krundid koos hoonetega 70 283,35 kroonile. Et hinna asjus ei olnud võimalik saavutada kokkulepet, esitati küsimus Linnavolikogule. Linnavolikogu otsustas 14. oktoobril 1935. a. anda omanikele veel aega 10 päeva uute hindade esitamiseks. Pärast seda jätkunud läbirääkimistel omanikud vähendasid hinda 113 900 kroonini.

Siis esines Linnavalitsus Linnavolikogu ees ettepanekuga, omandada Tartu linnale pärisomandiks t u r u h o o n e e h i t a m i s e k s vajalikud, Tartu II hüpoteegiringkonnas asetsevad krundid linna maamõõtja R. Tilger'i poolt 1935. a. valmistatud plaanidel näidatud piires, ühes

Tartu V, lk. 118